

Met z'n allen op jacht naar baanrecords

„GOLF” heeft een onderzoek gehouden naar de Nederlandse baanrecords. Het resultaat hiervan is dat van de 21 clubs ongeveer de helft records blijkt te registreren. De grote clubs, en enkele andere met een rijke historie, hebben de gegevens in de boeken vereeuwigd, terwijl op andere banen wegens recente wijzigingen in de baan nog geen records zijn gemaakt, d.w.z. kennelijk geen laagste ronde die in aanmerking komt voor de kwalificatie „record”. Enkele clubs houden helemaal geen registratie. Voor clubgolfers, maar zeker voor spelers van clubs van de laatste categorie, zou het een uitdaging moeten zijn, om, laten we zeggen vanaf nu, een record te „zetten” op hun eigen baan en/of op andere banen. Is een baanrecord niet direct haalbaar, dan kan men zijn eigen record maken en dat steeds proberen te verbeteren. Een speelwijze die stellig zal leiden tot een grotere inzet met als gevolg beter golf.

Voorwaarde voor een officieel baanrecord is dat dit tot stand moet komen in een wedstrijd. Op de grote banen liefst in een nationale of internationale wedstrijd.

Bekende records

Dan volgen nu de records, voorzover bekend. Op de *Amsterdamse* (SSS 68) heeft Martin Roesink met 65 de laagste ronde gemaakt. Het record dateert van juni 1967. Clublid D. van Kalken heeft hier het amateurrecord, zijnde 70, gevestigd in juni van dit jaar. Misschien ziet iemand nog kans deze score omlaag te halen, alvorens de baan over drie jaar (?) gaat verdwijnen.

De *Domburgse* (SSS 66) weet alleen een 9-holes record te melden: bij de professionals staat het op naam van D. v. d. Luyt met 32 en bij de amateurs op naam van clublid B. E. A. Heyse met 34 slagen. Op de *Eindhovense* (backtee SSS 72) is het profrecord in handen van Harold Henning uit Zuid-Afrika met 64. Een wel zeer scherp record, dat al

staat sinds juli 1964. Het amateurrecord, 68 van L. Mangelaar Meertens en ook gevestigd in juli 1964, is eveneens van hoog gehalte.

De *Haagsche* (backtee SSS 73) noteert een amateurrecord van 71, gedeeld door D. Montagu (juli '59) en A. Roland Holst (aug. '63). De Zuid-afrikaanse professional Bob Verwey hoeft zich met een score van 65 (aug. '63) nauwelijks bedreigd te voelen.

De *Hilversumse* (backtee SSS 73) kent voorlopig alleen een amateurrecord, dat met 70 slagen in het bezit is van P. H. Streutgers (aug. '70). Sinds de laatste baanverandering in 1969 is geen officieel profrecord gemaakt.

Piet Hein Streutgers heeft ook het record op zijn eigen baan de *Kennemer* (Backtee SSS 73 en sinds dit jaar 6772 yards lang). Tijdens het recente Nationale open kampioenschap kwam hij tot 71 slagen. Peter Ackerley vestigde in dezelfde wedstrijd een nieuw profrecord met 69. Dat deze records een lang leven zullen hebben, is niet aan te nemen, aangezien inmiddels het Internationale Open verspeeld is en de bestaande records best eens gebroken zouden kunnen zijn.

Lauswolt meldt een professional record van 72, bijeen geslagen door Gerard de Wit. De laagste ronde van een amateur is niet bekend.

Jan Dorrestein maakte dit jaar een ronde van 69 op „de Pan” (backtee SSS 74), vijf onder par, genoeg voor een record. De baan is kortelings in lengte veranderd en een vers amateurrecord schijnt nog niet te zijn gemaakt.

We blijven nog even in de familie Dorrestein, want vader Dorrestein heeft sinds jaren het record (65) op de baan waar hij professional is, de

Rosendaelsche. De SSS was toen 72, thans is deze 69. Een amateurrecord is er niet bekend.

De »Kabouter Cup« 1971

De *Rotterdamse* heeft de reputatie een nogal makkelijke baan te zijn. Niet zelden werd de winnaar van de Golf Beker of de Lucas Bols Trofee in Rotterdam gelauwerd. De records leren echter anders. De SSS van de baan is 65 en de records zijn in beide gevallen 67, J. J. Kamp bij de amateurs en M. Groenendaal bij de professionals. Rotterdam is daarmee de enige baan met records boven par. Good-old Gerard de Wit gaat voorop bij de profs op de *Sallandse* (SSS 69). De Wit maakte ooit eens 67, terwijl R. Rahusen drie slagen meer nodig had om tot het amateurrecord (70) te komen.

„*Toxandria*” heeft een SSS van 71 van de backtees. Spanjaard Angel Miguel bleef daar in 1965 vier slagen onder, 67. Het amateurrecord staat op naam van de lokale crack J. J. van Neck met 70. Wellicht kan er nog één slag af, 69 klinkt zoveel mooier!

Tenslotte de *Twentsche* (SSS 69). Ook hier bezit De Wit nog steeds het professionalrecord, hoewel dit dateert van vóór de baanveranderingen twee jaar geleden. De Wit's laagste ronde bedroeg 65 bij een SSS van 72. V. C. Swane is verantwoordelijk voor het amateurrecord van 70 slagen, tot stand gekomen in april van dit jaar.

Conclusie

Een enkele conclusie: De professionalrecords staan gemiddeld bijna vier slagen scherper dan de amateurrecords.

Wij verzoeken de clubsecretarissen nieuwe recordvestigingen door te geven aan dit blad, zodat wij de lezers óók kunnen laten weten hoe het er met deze kant van topgolf in ons land voorstaat. Naast de eventuele tussentijdse berichten over gebroken records zijn we van plan aan het eind van het volgend seizoen weer een totaaloverzicht te publiceren. Hopelijk is de lijst dan volledig.

In het maartnummer van „GOLF” is al van het nieuwe Nederlandse golf-fenomeen „De Kabouter-cup” gerept. „De Kabouter-cup” is ontstaan uit symptomen als inspraak, emancipatie, ontevredenheid, onrechtvaardigheid, dolle Mina's, openheid, egoïsme, altruïsme, frustratie enz. Kortom een cup, geïntroduceerd door twee Hattemers, die veel problemen hebben met al deze begrippen. Niet om ze te begrijpen, maar om ze in Neêrlands golfwereld in de juiste gradering toe te passen.

„De Kabouter-cup” is in het najaar 1970 al informeel verspeeld. Notering van de wedstrijd ter (NGC)-beurze is overigens aangevraagd. Winnaars waren Hans Herzberger en Ajef Knappert. Twee roemruchte golfers, die wij thans gezamenlijk te lijf zullen moeten gaan.

De wedstrijd staat open voor alle in Nederland wonende of regelmatig verblijvende golfsters en golfers met handicaps van resp. maximaal 14 en 8. De emancipatie is universeel: 1e omdat het een foursome-wedstrijd is en 2e omdat de foursomes geformeerd mogen worden uit vrouwen met vrouwen, vrouwen met mannen en mannen met mannen, al naar gelang het 't beste of prettigste uitkomt. De foursomes spelen 36 holes matchplay tegen de score van de informele winnaars van vorig jaar Herzberger en Knappert, die daartoe vooropgaan en hun score in de hole deponeren.

Op het spel staat de originele en enige „Kabouter-cup” ter wereld. Een maxi-cup, die qua vormgeving en hoeveelheid zilver weinig kabouter-achtigs heeft en dus de moeite van het winnen waard is.

De feitelijke bedoeling van „De Kabouter-cup” — de zgn. diepere grond — is om in deze tijd van grenzeloze animositeit, van puur materialisme, éénmaal per jaar elkaar recht in de ogen te kijken. Om zonder scrupules tegen elkaar te knokken, waarbij geen team-selectie, geen vrij spelen, geen angst voor diskwalificatie, kortom geen (on)waarachtige zaken op het spel staan, maar waarbij het ludieke, sportieve element zal prevaleren en waarbij iedereen — mannen en vrouwen — tot het laatste toe zullen moeten blijven spelen om in commune het feestelijke gebeuren van de prijsuitreiking mee te maken. Voor deze unieke, totale verbroedering verwacht gastvrij Hattem op 18 en 19 september alle goede golf(st)ers van Nederland.